

מראי מקומות בבא קמא ו,ב - ז,א

גמרא : "המוציא מחברו עליו הראיה" - למקור המושג עיין להלן מו,ב, אר"ש בר נחמני מנין להמוציא מחברו וכו' הא למה לי קרא סברא הוא וכו' אזיל לבי אסיא. מה קשה לך בדברי רש"י גיטין מח,ב, ד,ה "המוציא" ?

תוס' ורבי ישמעאל

בסופו : וי"ל לפיכך וכו' "לא בא הכתוב אלא" וכו' משמע יותר וכו' - מנין לדייק שרבי עקיבא להקל בא ? וראה למסקנה, להלן.

למסקנת הגמרא "אלא אמר וכו' כגון שהיתה עדית דניזק וכו'

- (א) מי מחמיר יותר ר"ע או ר"י ? (בתשובתך העזר גם בדברי תד"ה "כגון" - ואיפכא לא מצי וכו' דכו"ע מודו וכו').
- (ב) מה הקשי לפי זה בלשון ר"ע "לא בא הכתוב אלא" לפי משי"כ תד"ה "ור"י" בסופו לעיל (מהר"ם, תורת חיים, עיין בתרוצם וקבע : האם למסקנה ר"ע בא להקל או להחמיר ?).
- (ג) עיין להלן נח,ב, ר' יוסי הגלילי וכו' נדון במשורר שבו, ושם נ"ט,א, אמר אביי ריה"ג ור"י וכו' עד המלים "כי היאך דסליק" ובתוס' שם "מאי ניהו" (וכ"כ רשב"א בסוגין). מהו הביאור בדברי ר"ע "לא בא הכתוב אלא" ?

תד"ה "כגון"

בא,ד. "דלמ"ד כסף או מיטב ישלם כסף לר"י" - עיין בגמרא להלן אהני גז"ש ואהני קרא - מהרש"א.

גמרא : אהני קרא כגון וכו' וזיבורית דמזיק לא שויה כעדית דניזק וכו'

- (א) ולרבי ישמעאל, נדון אם יש לו עדית ובינונית וזיבורית. וזיבורית דמזיק לא שויה כעדית דניזק - היגבה מבינונית או מעדית ? עיין רא"ש, סימן ב' שדן בכך. מהו ביאור המחלוקת ? (אם יש לו בינונית ששוה לעדית דניזק, עיין פ"ח (על הרא"ש) אות ד').
- (ב) מה הקושי בדברי הרא"ש למאי דק"ל כרבי עקיבא ? (יש"ש, פ"ח,ג, ועיין תפארת שמואל ב' - מה הנ"מ לדין ?).
- (ג) עיין חידושי רבי עקיבא איגר על דברי הגמרא אהני קרא ! (רע"א חדושי נשים).

גמרא : אילימא דנגח תורא דידן לתורא דהקדש וכו'

- (א) על שאלת הגמרא הזו הקשה הראב"ד (בתדושי עמי י"ב) : הרי מחלוקת ר"ע ור"י בשן ורגל מיירי (ושלחו וכו' ובער בשדה אחר מיטב שדהו וכו'), ולמה לא אמרו בגמרא בתחילה שאכלה שן שדה הקדש ? עיין בתירוצו (הובא גם במאירי, עמי 13, ד"ה "מי שאמר").
- (ב) השוה לרש"י ד"ה "שור רעהו" וה"ה לכל שאר נזיקין וכו' - במה נחלקו ?
- (ג) האם וכיצד מיישב רש"י הקושיה (אי לעיל) (בלשון ראשון של רש"י) למה לא אמרו תחילה שן ורגל, דבהם איירי ? (אפשר להעזר בדברי מאירי ד"ה "וגדולי הרבנים" עמי 14, וכוון לכך פ"י) וללשון אחרינא ברש"י - ראה להלן !

רש"י "שור רעהו" - לישנא אחרינא וכו' להכי נקט וכו' - האם מוסבים דבריו על קושיית הגמרא או על התירוץ (מהר"ם).

בא,ד. דאי שדה חרם לכהנים הוי וכשדה הדיוט דמי

- (א) לדין חרם המבואר בתורה : עיין ויקרא, פרק כ"ז, פסוק כ"ח, ולעומתו במדבר י"ח, י"ד. מה הקשי והנגוד בין שני הכתובים ?
- (ב) להבנת הכתובים : עיין רמב"ם ספר הפלאה, הלכות ערבין, פרק ו', הלכה ה' (רצוי ג"כ הלכה א,ד) ולמקורו : עיין ערכין כט,א, ת"ר וכו' חרמין כל זמן שהן וכו' וברש"י שם כח,ב, בסוף העמוד ד"ה "הרי הן כהקדש" להבנת המצוה אפשר לעיין ספר החינוך, מצוה שני"ז.
- (ג) באר עפ"י דברי רש"י "וכשדה הדיוט דמי" - מה קשה לך עדין על רש"י (אמרי הצבי).